

[Aksel Møller.]

Tid, der er gaaet efter Nationalbankens Skrivelse af Februar i Aar, har medført en yderligere Forværring. Varemængdens Vækst har over for Forøgelsen af Pengemængden været ganske utilfredsstillende, og Rentefaldet er fortsat, kort sagt, vi lever under en Inflation, som kan ende i en Løbskørsel, hvis der ikke træffes alvorlige Foranstaltninger.

Se, disse Argumenter kan et konservativt Parti ikke sidde overhørig. Vi kan ikke for at skaane den nuværende Formue mod Eengangsskattens Urimelighed over for den enkelte risikere at komme til at opleve de Perspektiver, som aabner sig mellem Linierne i Bankens Skrivelse. Vort Medarbejderskab finder altsaa Sted ud fra den klare Forudsætning, at Eengangsskattens Idé og Berettigelse er økonomisk Sanering over for de infatoriske Tendenser. Vi henter vort Motiv til Medarbejdet i Nationalbankens Skrivelse, ligesom det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i høj Grad gjorde det, og det vil sige, at vi dermed ogsaa stiller os bag denne Skrivelses klare Advarsel imod en Kronesækning. Skrivelsen blev som bekendt fremsendt af Nationalbankens Bestyrelse; det ærede Medlem Hr. Himmelstrup er vel glad over, at han ved denne Lejlighed ikke var Medlem af Bestyrelsen, men kun af Repræsentantskabet, for Bestyrelsens Venstremænd, Hr. Hauch og Hr. Jensen-Klejs, tog jo Særstandpunkt over for Bestyrelsens Advarsel imod en Kronesækning. Men det er udtrykkelig paa Bestyrelsens Advarsel til den højtærede Handelsminister vi staar, naar vi har givet Tilslutning til at medvirke til en Eengangsskats Gennemførelse, for det er da klart, at man ikke kan faa nogen til at se Meningen i den ene Dag at bekæmpe Inflationen med Formuekonfiskationer for nogle faa Dage efter at sætte en Inflation i Gang igen med Kronesæknings-, Prishævnings- og Lønhævningspolitik.

Men vi beklager, at Regeringen har lagt sig fast paa, at Indgrebet skal ske, som det er foreslaaet her. Mit Parti har i Tide udtalt sig for den anden Fremgangsmaade. Principielt har vi naturligvis intet at indvende imod, at Krigstidens Formuestigninger maa holde for, naar det gælder om at rydde op økonomisk efter Krigen, men vi har meget stærkt paa vort Repræsentantskabsmøde for blot en Maanedes Tid siden, nemlig den 27. April i Aar, erklæret, at vi ønskede de fiktive Stigninger undtaget. Dette Ønske har vi kun til en vis Grad faaet opfyldt. Efter Forslaget vil en Stigning paa 20 pCt.

af Basisformuen altid være undtaget fra Afgiftspligten, men vi tør ikke paastaa, at det er en Indrømmelse til vore Synspunkter, for det var jo et Princip, der i Virkeligheden var knæsat allerede i Professorudvalgets Betænkning. Det er formodentlig en af den Slags Bestemmelser, som, for at lette Beregningerne for Skattevæsenet, kommer til at fritage og ramme i Flæng. Den Person, som i hele Stigningsperioden har ejet de samme Obligationer, Aktier eller Ejendomme, beskattes efter Forslaget af den ganske nominelle Værdiforøgelse, som Konjunkturerne har ført med sig, og som ikke for Ejeren har ført til større Udbytte eller større Indtægter i det hele taget, for vi har jo set, at Renten af Obligationerne har været faldende, Aktieudbytterne har der været lagt Loft over, og Udlejningsværdien af de faste Ejendomme har været holdt nede af Huslejestopet. Skønt der i Virkeligheden her er Tale om en Person, der allerede har faaet tydelige Erfaringer for de Vanskeligheder, vort Samfund maa kæmpe med, rammer Forslaget ham dog, ganske uanset dette, for de fiktive Stigninger, der ligger ud over 20 pCt. af Basisformuen, medens omvendt en Person, som virkelig har opnaaet Erhvervelse af Formuegoder, der afkaster en forøget Indtægt, eller som ved Salg af Formuegoder har opnaaet en virkelig reel Kapitalgevinst, kan glæde sig over, at de 20 pCt. af den oprindelige Formue i alt Fald skal være afgiftsfri. Jeg anerkender naturligvis, at Ministeren ved at foreslaa et Loft over Ejendomsskyldens Højde paa 20 pCt. over 1936-Vurderingen har taget et beskedent Hensyn til disse Synspunkter. Det vilde ogsaa uden denne Indrømmelse have været ganske umuligt for os at medvirke. Min Gruppes Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udtalte paa vort Repræsentantskabsmøde den 27. April om dette Forhold følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere:

„Man vil komme til meget uretfærdige Resultater“,
sagde det ærede Medlem,

„naar man, saaledes som det er Hensigten, vil benytte den nye Ejendomsskyldvurdering, og jeg kan næsten sige, at det er en Betingelse for os, at det bliver den gamle og ikke den nye Ejendomsskyld, som lægges til Grund.“

Dermed var det klart udtalt, hvad Det konservative Folkeparti ønskede i denne Sag. Vi har ogsaa i en, saa vidt jeg ved, senere Henvendelse til den højtærede Finansminister bedt om en Forlængelse af Klagefristen for Vurderingerne, og vi maa